

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Jirmásky a soudců JUDr. Petra Trebatického, Ph.D., LL.M., a JUDr. Jiřího Krupičky, Ph.D., v insolvenční věci

dlužnice:

JUDr. Martina Dubová, narozená 29. srpna 1981
bytem Jílovišťská 791, 155 31 Praha
zastoupená advokátem Mgr. Janem Kramperou
sídlem Jungmannova 26/15, 110 00 Praha

o návrhu dlužnice na nařízení předběžného opatření

o odvolání insolvenčního správce: Ing. Ivo Schneiderka, MBA, IČO 65485092
sídlem Nerudova 37/32, 500 02 Hradec Králové

proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2026, č. j. MSPH 90 INS 11474/2025-B-36

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2026, č. j. MSPH 90 INS 11474/2025-B-36, **se mění** tak, že se zamítá návrh dlužnice na nařízení předběžného opatření, kterým se ukládá

- společnosti Raiffeisenbank a.s., IČO 49240901, aby se zdržela udílení a setrvání na pokynech ke zpeněžení pozemků parc. č. 377/6 (jehož součástí je budova č. p. 791), 377/10 a 377/12, vše v katastrálním území Lipence,
- insolvenčnímu správci Ing. Ivu Schneiderkovi, MBA, aby se zdržel zpeněžení a jiného nakládání s pozemky parc. č. 377/6 (jehož součástí je budova č. p. 791), 377/10 a 377/12, vše v katastrálním území Lipence, a
- společnosti GAUTE, a.s., IČO 25543709, aby poskytla součinnost dlužnici, insolvenčnímu správci a společnosti Raiffeisenbank a.s., IČO 49240901, aby nedošlo ke zpeněžení pozemků parc. č. 377/6 (jehož součástí je budova č. p. 791), 377/10 a 377/12, vše v katastrálním území Lipence.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“) usnesením označeným ve výroku:

- [1] Uložil společnosti Raiffeisenbank a.s., IČO 49240901 (dále jen „věřiteli č. 3“), zdržet se udílení a setrvání na pokynech ke zpeněžení pozemků parc. č. 377/6 (jehož součástí je budova č. p. 791), 377/10 a 377/12, vše v katastrálním území Lipence (společně dále jen „budovy“), aby do rozhodnutí o návrhu na její vynětí ze soupisu majetkové podstaty, do uplynutí lhůty k podání vylučovací žaloby a do pravomocného rozhodnutí o takové žalobě, podle toho, která z těchto okolností nastane později (bod I. výroku).
- [2] Uložil insolvenčnímu správci (Ing. Ivu Schneiderkovi, MBA – dále jen „správci“) zdržet se zpeněžení a jiného nakládání s budovou po tutéž dobu (bod II. výroku).

- [3] Uložil společnosti GAUTE, a.s., IČO 25543709 (dále jen „společnosti G“) jako provozovateli portálu www.verejnedrazby.cz poskytnout dlužnici, správci a věřiteli č. 3 součinnost tak, aby nedošlo ke zpeněžení budovy po tutéž dobu (bod III. výroku).

2. Insolvenční soud vyšel mimo jiné z toho, že:

- [1] Usnesením ze dne 30. 7. 2025 (A-12) zjistil úpadek dlužnice, povolil jeho řešení oddlužením a ustanovil správce.
- [2] Usnesením ze dne 26. 8. 2025 (B-19) schválil oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.
- [3] Dne 9. 12. 2025 (B-6) správce podal zprávu pro oddlužení a zprávu o přezkumu, které byly dne 18. 12. 2025 zveřejněny v insolvenčním rejstříku vyhláškou (B-12) a účastníci byli poučeni o právu podat proti nim námitky do 7 dnů od zveřejnění. Správce přezkoumal 6 přihlášek, z toho 5 přihlášek nezajištěných věřitelů včetně podřízených pohledávek ve výši 21 548 720,22 Kč a pohledávky zajištěných věřitelů ve výši 23 181 624,36 Kč. Správce současně předložil soupis majetkové podstaty, jehož součástí pod poř. č. 6 je i budova s tím, že byla zapsána dne 7. 8. 2025 a soudním znalcem Ing. Milanem Čermákem byla oceněna částkou 13 100 000 Kč.
- [4] Dne 3. 9. 2026 (B-34) dlužnice navrhla vydání předběžného opatření, aby nedošlo ke zpeněžení budovy dříve, než bude o návrhu na její vynětí pravomocně rozhodnuto a než uplyne lhůta k podání vylučovací žaloby, respektive, než bude o případné vylučovací žalobě pravomocně rozhodnuto, podle toho, která z těchto skutečností nastane později. Tento návrh odůvodnila tím, že:

- a) Jde o její obydlí nepřetržitě užívané se dvěma nezletilými dětmi a manželem.
- b) Na základě pokynu věřitele č. 3 ze dne 11. 3. 2026 se má ve dnech 9. a 10. 9. 2026 uskutečnit zpeněžení budovy prodejem mimo dražbu formou elektronického výběrového řízení prostřednictvím portálu verejnedrazby.cz, provozovaném společností G.
- c) Současně podala návrh na vynětí budovy ze soupisu majetkové podstaty (B-35) podle § 226 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), a výzvu k vyhotovení řádného soupisu a upuštění od zpeněžení budovy podle § 226 odst. 5 insolvenčního zákona. Tím nastal zákaz zpeněžení budovy až do pravomocného rozhodnutí o návrhu na vynětí.
- d) První kolo výběrového řízení (přihlášení zájemců) již probíhá, hrozí tak reálné a bezprostřední nebezpečí, že budova bude zpeněžena i přes podání návrhu.
- e) Soupis majetkové podstaty je vadný z důvodu absence odůvodnění zahrnutí budovy a absence poučení o možnosti podat vylučovací žalobu a o lhůtě k jejímu podání. Proto dosud nedošlo ani k počátku běhu lhůty k podání vylučovací žaloby, a nelze tak budovu podle § 225 odst. 4 insolvenčního zákona zpeněžit.

3. Na tomto základě insolvenční soud – cituje § 82 odst. 1 a § 226 odst. 1, 2 a 5 insolvenčního zákona – dospěl k následujícím závěrům:

- [1] Dlužnice osvědčuje existenci svého nároku tím, že jde o chráněné obydlí, které nesmí být zpeněženo, vadami soupisu majetkové podstaty pro absenci důvodů zahrnutí budovy a nepoučení o možnosti a lhůtě k podání vylučovací žaloby. Ze soupisu nevyplývá, že by hodnota budovy coby jejího obydlí převyšovala hodnotu chráněného obydlí vzhledem k zohlednění dvou nezletilých dětí do tzv. koeficientu zohledňovaných osob. Nedošlo tak podle komentářové literatury k začátku běhu lhůty k podání vylučovací žaloby.
- [2] Dlužnice osvědčuje i další předpoklad k vydání předběžného opatření, totiž potřebu zatímní úpravy poměrů v insolvenčním řízení, neboť jí a případně věřitelům hrozí újma. Při zpeněžení dražbou by se totiž musela domáhat neplatnosti kupní smlouvy proti nabyvateli budovy a tomu by pak musela být vydána kupní cena z majetkové podstaty a v případě jejího vyplacení

věřitelem č. 3; zásah do jeho práva na vyplacení kupní ceny je nepatrný, v případě neúspěchu návrhu na vynětí a žaloby na vyloučení se pouze odloží, proti zásahu do práv dlužnice a jejích nezletilých dětí na chráněné obydlí.

- [3] Dlužnice osvědčila existenci svého nároku, v návrhu konkrétně tvrdí, že budova je jejím chráněným obydlím, které nemá být zpeněženo a soupis majetkové podstaty je stížen vadami (absencí odůvodnění zahrnutí budovy do soupisu a absencí poučovací povinnosti), pro které dosud nemohla začít běžet lhůta k podání vylučovací žaloby, a proto nemůže dojít ke zpeněžení budovy dříve, než tato lhůta uplyne, případně do doby pravomocného rozhodnutí o vylučovací žalobě.
 - [4] Podáním návrhu na vynětí ze zákona nastal zákaz zpeněžení budovy až do pravomocného rozhodnutí o návrhu. Přesto vzhledem k větší právní jistotě účastníků a k předcházení možným škodám v případě zpeněžení i přes tento zákaz, návrh na vydání předběžného opatření nezamítl, ale zákonný zákaz deklaroval.
 - [5] Uložil povinnosti poskytnout potřebnou součinnost při dočasném zamezení dražbě i třetí osobě (nikoli jen účastníkům), a to provozovateli portálu verejnedrazby.cz společnosti G, neboť v rámci předcházení možným škodám z realizované a následně zneplatňované veřejné elektronické dražby to po ní lze spravedlivě požadovat.
4. Proti tomuto usnesení podal správce dne 8. 9. 2026 včasné odvolání (B-38), jímž navrhoval jeho zrušení v celém rozsahu. Důvody odvolání lze shrnout takto:
- [1] Dlužnice již v seznamu majetku uvedla, že je vlastnící budovy a dne 9. 12. 2025 byla seznámena se soupisem majetkové podstaty, což stvrdila podpisem; návrh na vynětí podaný až dne 3. 9. 2026 je proto opožděný a návrh na předběžné opatření představuje obstrukční jednání směřující k oddálení zpeněžení.
 - [2] Budova zajišťuje pohledávky věřitelů č. 3 a VALENTER a.s.; institut chráněného obydlí se proto neuplatní a dlužnice měla své námitky uplatnit proti usnesení o schválení oddlužení, jehož součástí bylo určení majetku ke zpeněžení.
 - [3] Soupis majetkové podstaty není vadný, neboť jako důvod sepisu budovy uvádí vlastnické právo dlužnice; budova zároveň není majetkem, který by bylo možné podřadit pod § 207 nebo § 208 insolvenčního zákona.
 - [4] Neměl povinnost poučit dlužnici o vylučovací žalobě, neboť poučení podle § 224 odst. 1 insolvenčního zákona náleží třetím osobám a dlužnice není osobou oprávněnou podat vylučovací žalobu podle § 225 insolvenčního zákona.
 - [5] Podle § 398 odst. 3 a 6 insolvenčního zákona je dlužník při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty povinen vydat majetek ke zpeněžení; zajištěný majetek správce podle § 409 odst. 4 insolvenčního zákona zpeněží po schválení oddlužení na žádost zajištěného věřitele. Vzhledem k výši zajištěných pohledávek se výtěžek ani nepřiblíží jejich celkové výši.
5. Dlužnice ve vyjádření k odvolání ze dne 25. 9. 2026 (B-42) navrhla napadené usnesení potvrdit, neboť:
- [1] Nezpochybňuje, že byla se soupisem majetkové podstaty seznámena, avšak namítá, že nebyl řádně odůvodněn a neobsahoval poučení o možnosti podat návrh na vynětí ani o lhůtě k jeho podání; bez takového poučení lhůta k podání návrhu nezačala běžet.
 - [2] Netvrdila ani, že je oprávněna podat vylučovací žalobu; poukazovala na absenci poučení o návrhu na vynětí vůči ní a na absenci poučení o vylučovací žalobě vůči třetím osobám.
 - [3] Pouhé uvedení „*vlastnické právo*“ nepředstavuje řádné odůvodnění soupisu, neboť z něj není patrné, zda a jak správce posoudil, zda je budova chráněným obydlím a proč se tento institut případně neuplatní.

- [4] Návrh není obstrukční, neboť jeho účelem je zabránit zpeněžení rodinného obydlí do pravomocného rozhodnutí o návrhu na vynětí; inzerce výběrového řízení dosud nebyla ukončena, pouze byly posunuty termíny jednotlivých kol.
- [5] Argumentace správce míří převážně k výsledku řízení o návrhu na vynětí, o němž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto; případný prodej by vyvolal nevratné následky, a zachování předběžného opatření je proto účelné a přiměřené.
6. Odvolací soud podle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející, a aniž nařizoval jednání [§ 94 odst. 2 písm. c) insolvenčního zákona], dospěl k závěru, že odvolání je opodstatněné.
7. Rozhodná právní úprava:
- [1] Podle § 7 insolvenčního zákona *nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.*
- [2] Jde-li o předběžná opatření vydávaná podle insolvenčního zákona v insolvenčním řízení, jsou upravena zejména v § 82, § 100, § 112, § 113 a § 147 odst. 6 insolvenčního zákona.
- [3] V ostatních případech je insolvenční soud při rozhodování o tom, zda nařídít předběžné opatření, povinen přiměřeně použít příslušná ustanovení o. s. ř., tj. § 74 a násl., respektive § 102, přičemž je třeba poznamenat, že v insolvenčním řízení je vyloučeno, aby insolvenční soud ukládal předběžným opatřením povinnosti třetím osobám jinak než jako tzv. součinnostní opatření v souvislosti s uložením povinnosti účastníku řízení.
- [4] Podle § 102 odst. 1 o. s. ř. *je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídít předběžné opatření.*
- [5] Podle § 76 o. s. ř. *může být předběžným opatřením účastníku uloženo, aby nenakládá s určitými věcmi nebo právy* [odst. 1 písm. d)]. *Předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat* (odst. 2).
8. V posuzovaném případě dlužnice nenavrhuje některé ze speciálních předběžných opatření zvlášť upravených insolvenčním zákonem, a proto při rozhodování, zda jsou (byly) splněny předpoklady pro nařízení navrhovaného předběžného opatření, se přiměřeně použijí příslušná ustanovení o. s. ř. (§ 74 a násl., resp. § 102), podle nichž lze nařídít předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.
9. Jde-li o návrh na nařízení předběžného opatření v části, v níž směřuje vůči správci, nelze mu vyhovět již proto, že insolvenční správce není účastníkem insolvenčního řízení (těmi jsou dlužník a věřitelé uplatňující své právo vůči dlužníku, viz § 14 odst. 1 insolvenčního zákona), je „pouze“ procesním subjektem insolvenčního řízení [§ 9 písm. d) insolvenčního zákona], jemuž insolvenční soud může udílet pokyny v rámci své dohlédací činnosti (§ 11 odst. 2 věta druhá insolvenčního zákona). Stejně srov. například usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 6. 2019, sen. zn. 1 VSPH 835/2019, ze dne 16. 7. 2019, sen. zn. 1 VSPH 994/2019, ze dne 21. 6. 2022, sen. zn. 3 VSPH 837/2022 či ze dne 12. 7. 2022, sen. zn. 4 VSPH 917/2022.
10. Stejně závěry jako ve vztahu k insolvenčnímu správci dlužnice – totiž že není účastníkem insolvenčního řízení a již jen proto nelze požadované předběžné opatření nařídít, platí i ohledně společnosti G (ve vztahu k zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, jímž by bylo dražebníku zakázáno provést dražbu, viz například usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2016, sen. zn. 2 VSPH 2377/2015).

11. V poměrech posuzované věci je pak odvolací soud na rozdíl od insolvenčního soudu toho názoru, že nebyla splněna (již) podmínka osvědčení nezbytnosti nařízení předběžného opatření. Jak v odvolání správně podotkl správce, tak zákaz zpeněžení v případě podání žaloby na vyloučení věci ze soupisu majetkové podstaty plyne z § 225 odst. 4 insolvenčního zákona a v případě návrhu na vynětí věci ze soupisu majetkové podstaty plyne z § 226 odst. 5 ve spojení s § 225 odst. 4 insolvenčního zákona. Samotná „*větší jistota účastníků*“ nařízení předběžného opatření neospravedlňuje. K tomu odvolací soud doplňuje, že insolvenční správce podle § 37 insolvenčního zákona při výkonu své funkce odpovídá za škodu či jinou újmu, kterou dlužníku, věřitelům nebo třetím osobám způsobil tím, že při výkonu své funkce porušil povinnosti, které jsou mu uloženy zákonem nebo rozhodnutím soudu, jakož i tím, že při jejím výkonu nepostupoval s odbornou péčí.
12. Argumentace dlužnice tím, že nezačala běžet lhůta k podání žaloby na vyloučení budovy ze soupisu majetkové podstaty, je bezpředmětná už proto, že dlužnice ani netvrdí, kdo a z jakého důvodu by se tohoto vyloučení měl domáhat. Již z toho důvodu je právně bezcenná polemika ohledně náležitostí vyrozumění o soupisu podle § 224 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona, neboť nebylo dosud vyhotoveno, poněvadž podle obsahu insolvenčního spisu není žádná třetí osoba, která by uplatňovala práva vylučující soupis budovy. Domnívá-li se dlužnice, že náležitosti vyrozumění o soupisu má obsahovat soupis majetkové podstaty, činí tak mylně (srov. § 12 odst. 1 vyhlášky č. 191/2017 Sb.). Insolvenční soud, jenž zjevně přejal tento názor dlužnice, pak nelogicky navázal trvání účinků předběžného opatření na „*uplynutí lhůty k podání vylučovací žaloby*“, aniž by označil konkrétní osobu, které by tato lhůta měla uplynout; bez jejího označení tak insolvenční soud fakticky zablokoval zpeněžování pro celé insolvenční řízení, protože s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem vždy může být nějaká třetí osoba, které tato lhůta běží, neboť nebyla insolvenčním správcem vyrozuměna o soupisu.
13. Otázka chráněného obydlí dlužnice se posuzuje v souvislosti s podanou zprávou pro oddlužení a vydáním usnesení o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, kde dlužnice mohla brojit námitkami podle § 398a odst. 4 insolvenčního zákona, respektive odvoláním podle § 406 odst. 4 insolvenčního zákona, což neučinila. Ovšem i kdyby budova chráněným obydlím byla, nebyl by to důvod pro její vynětí ze soupisu majetkové podstaty, neboť tím není zpochybněna náležitost budovy do majetkové podstaty (naopak). Správce se pak nemýlí v tvrzení, že institut tzv. chráněného obydlí podle § 398 odst. 6 insolvenčního zákona se neuplatní, je-li obydlí dlužníka předmětem zajištění (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2021, sen. zn. 29 NSČR 42/2021, uveřejněné pod číslem 93/2022 Sb. rozh. obč., a v něm citovanou důvodovou zprávu k zákonu č. 31/2019 Sb., nebo ze dne 28. 11. 2024, sen. zn. 29 NSČR 59/2024). Je-li naopak obydlí dlužníka předmětem zajištění, může být zpeněženo na pokyn zajištěného věřitele bez zřetele k tomu, přesahuje-li předpokládaný výtěžek jeho zpeněžení hodnotu chráněného obydlí podle nařízení vlády č. 189/2019 Sb., o způsobu určení hodnoty obydlí, které dlužník není povinen vydat ke zpeněžení (srov. § 409 odst. 4 insolvenčního zákona). Skutečnost, že věc, která je předmětem zajištění, slouží jako obydlí dlužníka a její hodnota nepřesahuje hodnotu určenou podle prováděcího právního předpisu, proto sama o sobě jejím zpeněžením na žádost zajištěného věřitele nebrání.
14. Odvolací soud se neztotožňuje s dlužnicí ani v tom, že by v soupisu majetkové podstaty absentoval důvod soupisu, neboť „*vlastnické právo dlužníka*“ (B-6/36) je dostatečné, ostatně ani dlužnice neuvádí, co jiného (dalšího) by tam mělo (mohlo) být uvedeno. Žádný právní předpis ani rozhodnutí insolvenčního soudu pak správci neukládají povinnost vypořádat se v soupisu majetkové podstaty s otázkou chráněného obydlí, jež je ostatně k zodpovězení svěřena insolvenčnímu soudu [srov. § 398 odst. 3 a 6 ve spojení s § 406 odst. 3 písm. e) insolvenčního zákona].
15. Rovněž tak z ničeho neplyne povinnost správce uvést přímo v soupisu majetkové podstaty poučení dlužnice o podání návrhu na vynětí budovy ze soupisu majetkové podstaty (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2021, sen. zn. 29 NSČR 28/2020, uveřejněné pod číslem 91/2022 Sb. rozh. obč.).

16. Konečně odvolací soud uvádí, že z obsahu návrhu na nařízení předběžného opatření i návrhu na vynětí budovy ze soupisu majetkové podstaty nemá pochybnosti, že dlužnice se snaží svým návrhem na předběžné opatření *de facto* dosáhnout přerušení insolvenčního řízení (nezpeněžení svého majetku), což je však nepřípustné (§ 84 odst. 1 insolvenčního zákona). Proto již jen z tohoto důvodu nemohla dlužnice se svým návrhem uspět. K tomu ve skutkově i právně obdobných souvislostech viz usnesení 1 VSPH 835/2019.
17. Odvolací soud ze všech výše řečených důvodů shledal odvolání důvodným a podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř. proto změnil napadené usnesení způsobem ve výroku uvedeným.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. f) o. s. ř.]. Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; osobám, o nichž tak stanoví insolvenční zákon, se však doručuje i zvláštním způsobem.

Praha 21. října 2026

Mgr. Tomáš Jirmásek v. r.
předseda senátu